Miên Thụy

Buổi trưa, tháng 6 năm 1979, tôi cùng chồng rời Việt Nam bằng chiếc ghe nhỏ tại bến Rạch Dừa, Vũng Tàu. Có 10 người trên chuyến vượt biển này. Vừa ra đến hải phận là được tàu lớn Smithloy cứu vớt. Hôm sau được đưa đến trại tỵ nạn Singapore. Thật quá may mắn, chuyến đi trơn tru, không gặp phong ba bão táp.

Ngày thứ hai trên chiếc tàu Smithloy, lênh đênh giữa đại dương, lúc đó mới cảm nhận là mình đã thật sự rời bỏ quê hương và không biết bao giờ trở lại. Người đầu tiên tôi nhớ là Mẹ và chợt ôm mặt òa khóc.

Sau hơn một tháng tạm cư trong trại tỵ nạn Singapore, chúng tôi đi định cư tại Hoà Lan, một xứ sở rất hiền hòa và an bình. Hiện nay đang sống tại thành phố Rotterdam, Hòa Lan.

Tháng Tư Và Em

(Cho một tháng Tư Đen)

Tháng tư mây trời xuống thấp
Mưa giăng kín ngõ vào hồn
Tháng tư không còn tấp nập
Buồn như mây xám chiều hôm.

Tháng tư buồn lên môi mắt
Bơ vơ em nơi cuối trời

Tháng tư em về góp nhặt
Từng giòng lệ nhỏ tuôn rơi.

Tháng tư tìm đâu tri kỷ
Cho em trút cạn nỗi lòng
Tháng tư nỗi sầu thiên lý
Quê hương ngàn dặm mênh mông.

Tháng tư nỗi sầu nhỏ giọt
Ai lau nước mắt mẹ buồn
Tháng tư anh ơi còn nhớ
Thiên đường máu đỏ rơi tuôn.

Tháng tư em về cúi mặt
Nỗi buồn vẫn gọi trùng dương
Xin cho em về thắp lại
Bên đời nhau một nén hương.

Miên Thụy

Moät Mai Toâi Veà

Nếu một mai này tôi có về
Còn ai trên những nẻo đường quê
Còn ai kể chuyện ngày xưa cũ
Hái nốt giùm tôi mảnh trăng thề.

Nếu một mai về trên bến xưa
Con đò ngày cũ một đêm mưa
Đưa người mấy bận qua đất khách
Hỏi còn chờ đợi dấu chân xưa.

Nếu mai tôi về thăm chốn cũ
Con đường mang tên bóng em qua
Ai còn ôn lại chiều kỷ niệm
Những tưởng bao năm đã nhạt nhòa.

Nếu mai tôi về chẳng còn ai
Vẫn đợi chờ nhau tháng năm dài
Thì thôi xin gởi hồn viễn xứ
Chút tình còn đọng tháng năm phai.

Miên Thụy

Tìm Em Giữa Phố Hạ Nồng

Mùa hè trong tôi phượng rũ
Thương cho con nắng cuối ngày
Phượng hồng ngày xưa thân ái
Bây giờ nhạt tháng năm phai.

Đón em vào khung trời lạ
Nơi đây hiu hắt hạ buồn
Tìm đâu một màu phượng đỏ
Trong tôi nghìn giọt nhớ thương.

Tìm em giữa trưa mùa hạ
Nắng ơi! Nắng ngủ quên ngày
Tôi đi một vùng cỏ lạ
Bóng em vẫn bạt ngàn phương.

Hạ về giữa thành phố lạ
Dậy một mùi hương quê nhà
Em đâu! Chỉ toàn phố xá
Tôi lạc giữa dòng người qua.

Em hẹn rồi em không đến
Cho tôi đỏ mắt trông tìm
Trách thầm mây trời quên lãng
Hồn tôi cánh gió lang thang.

Tôi mãi làm thân lữ khách
Xứ người dễ mấy ai quen
Thôi em tôi không hề trách
Em hẹn rồi em lại quên.

Tôi về ngang con phố lạ
Chiều ơi ! chiều vẫn miệt mài
Em còn một phương mùa hạ
Tôi còn một mảnh đời qua.

Miên Thụy

Tháng Mười Một Và Em

Gió tháng mười một làm em tê tái
Lạnh buốt đôi vai năm tháng mong chờ
Em tìm mãi một bóng đời ấp ủ
Mà chập chùng như sương khói trong mơ.

Nắng tháng mười một sao em đủ ấm?
Vẫn thèm vòng tay ôm ấp bên người
Môi tê buốt vì anh đâu còn nữa
Vị ngọt mềm chỉ còn đắng trên môi.

Mưa tháng mười một kéo qua đời cơn bão
Đêm giật mình nghe trống vắng giữa khuya
Chợt nghĩ đến một sáng mai thức dậy
Nhìn quanh đây sao im lặng bốn bề.

Sợ lắm anh! Cơn gió tháng mười một
Em biết rồi nhưng chẳng thể nào hơn
Một mình em vẫn lầm lủi cô đơn
Mình lạc hướng hay dòng đời đưa đẩy?

Rồi ngày mai biết có còn nơi ấy
Vẫn một người trông về phía xa xăm
Em chợt khóc khi chiều giăng mây xám
Đường không anh nên bóng lẻ âm thầm.

Miên Thụy